

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. birželio 22 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Fizinų asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis – Reglamentas (ES) 2016/679 – 5, 6 ir 10 straipsniai – Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose numatyta galimybė visuomenei susipažinti su asmens duomenimis, susijusiais su už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtais baudos taškais – Teisėtumas – Sąvoka „asmens duomenys apie apkaltinamuosius nusprendžius ir nusikalstamas veikas“ – Atskleidimas siekiant padidinti kelių eismo saugumą – Visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais – Informacijos laisvė – Suderinimas su pagrindinėmis teisėmis į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą – Duomenų pakartotinis naudojimas – SESV 267 straipsnis – Prejudicinio sprendimo padariniai laiko atžvilgiu – Valstybės narės Konstitucinio Teismo galimybė palikti galioti su Sąjungos teise nesuderinamos nacionalinės teisės nuostatos teisinius padarinius – Sąjungos teisės viršenybės ir teisinio saugumo principai“

Byloje C-439/19

dėl *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas, Latvija) 2019 m. birželio 4 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. birželio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, inicijuotoje

B,

dalyvaujant

Latvijas Republikas Saeima,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, E. Regan, M. Ilešič (pranešėjas) ir N. Piçarra, teisėjai E. Juhász, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos ir P. G. Xuereb,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: latvių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Latvijos vyriausybės, iš pradžių atstovaujamos V. Soņeca ir K. Pommere, vėliau – K. Pommere,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos K. Bulterman ir M. Noort,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos J. Schmoll ir G. Kunnert,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, A. C. Guerra ir I. Oliveira,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos C. Meyer-Seitz, H. Shev, H. Eklinder, R. Shahsavan Eriksson, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, O. Simonsson ir J. Lundberg,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Nardi, H. Kranenborg ir I. Rubene,

susipažinęs su 2020 m. gruodžio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1, toliau – BDAR) 5, 6 ir 10 straipsnių, 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 345, 2003, p. 90; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 32 t., p. 701), iš dalies pakeistos 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/37/ES (OL L 175, 2013, p. 1) (toliau – Direktyva 2003/98) 1 straipsnio 2 dalies cc punkto bei Sąjungos teisės viršenybės ir teisinio saugumo principų išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant B iniciuotą bylą dėl nacionalinės teisės nuostatų, kuriose numatyta galimybė visuomenei susipažinti su asmens duomenimis apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus, teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 95/46/EB

- 3 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) nuo 2018 m. gegužės 25 d. buvo panaikinta BDAR. Šios direktyvos 3 straipsnis „Taikymo sritis“ buvo suformuluotas taip:

„1. Ši direktyva taikoma automatiniais būdais tvarkant asmens duomenis ištaisai arba dalimis ir neautomatiniais būdais tvarkant asmens duomenis, kai tie duomenys sudaro arba yra skirti sudaryti rinkmenų sistemos [susisteminto rinkinio] dalį.

2. Ši direktyva netaikoma tvarkant asmens duomenis:

- kai yra užsiimama tokia veikla, kuri nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, kaip antai veikla, kuri numatyta [iki Lisabonos sutarties galiojusios redakcijos ESS] V ir VI dalyse, taip pat kai atliekamos tvarkymo operacijos, susijusios su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu (taip pat ir valstybės ekonomine gerove, kai tvarkymo operacija susijusi su valstybės saugumo klausimais) ir su valstybės veiksmais baudžiamosios teisės srityje,

<...>“

BDAR

- 4 BDAR 1, 4, 10, 16, 19, 39, 50 ir 154 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis yra pagrindinė teisė. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 8 straipsnio 1 dalyje ir [SESV] 16 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą;

<...>

(4) asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad tai pasitarnautų žmonijai. Teisė į asmens duomenų apsaugą nėra absoliuti; ji turi būti vertinama atsižvelgiant į jos visuomeninę paskirtį ir derėti su kitomis pagrindinėmis teisėmis, remiantis proporcingumo principu. Šiuo reglamentu paisoma visų Chartijoje pripažintų ir Sutartyse įtvirtintų pagrindinių teisių ir laisvių bei principų, visų pirma teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, būsto neliečiamybę ir komunikacijos slaptumą, teisės į asmens duomenų apsaugą, minties, sąžinės ir religijos laisvės, saviraiškos ir informacijos laisvės, laisvės užsiimti verslu, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir kultūrų, religijų ir kalbų įvairovės;

<...>

(10) siekiant užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą ir pašalinti asmens duomenų judėjimo Sąjungoje kliūtis, visose valstybėse narėse turėtų būti užtikrinama lygiavertė asmenų teisių ir laisvių apsauga tvarkant tokius duomenis. Visoje Sąjungoje turėtų būti užtikrintas nuoseklus ir vienodas taisyklių, kuriomis reglamentuojama fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, taikymas. <...>

<...>

(16) šis reglamentas netaikomas nei pagrindinių teisių ir laisvių apsaugai ar laisvo duomenų, susijusių su Sąjungos teisės neregamentuojama veikla, pavyzdžiui, su nacionaliniu saugumu susijusia veikla, judėjimo klausimams. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos su Sąjungos bendra užsienio ir saugumo politika susijusią veiklą;

<...>

(19) fizinių asmenų apsauga kompetentingoms valdžios institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas [atskleidimo ar baudžiamojimo persekiojimo už jas] arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, ir laisvas tokių duomenų judėjimas reglamentuojami specialiu Sąjungos teisės aktu. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas duomenų tvarkymo veiklai tokiais tikslais. Tačiau kai asmens duomenys, kuriuos valdžios institucijos tvarko pagal šį reglamentą, naudojami tais tikslais, jų tvarkymas turėtų būti reglamentuojamas konkretesniu Sąjungos teisės aktu, tai yra [2016 m. balandžio 27 d.] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 [dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojimo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016, p. 89)]. <...>

<...>

(39) <...> Visų pirma konkretūs tikslai, kuriais tvarkomi asmens duomenys, turėtų būti aiškūs, teisėti ir nustatyti duomenų rinkimo metu. <...> Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik tuomet, jei asmens duomenų tvarkymo tikslo pagrindais negalima pasiekti kitomis priemonėmis. <...>

<...>

(50) asmens duomenų tvarkymas kitais tikslais nei tais, kuriais iš pradžių buvo rinkti asmens duomenys, turėtų būti leidžiamas tik tuomet, kai duomenų tvarkymas suderinamas su tikslais, kuriais iš pradžių buvo rinkti asmens duomenys. Tokiu atveju nereikalaujama atskiro teisinio pagrindo, užtenka to pagrindo, kuriuo remiantis leidžiama rinkti asmens duomenis. Jeigu duomenų tvarkytojui tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdoti viešosios valdžios funkcijas, Sąjungos arba valstybės narės teisėje galima apibrėžti ir sukongretinti užduotis ir tikslus, kuriais tolesnis duomenų tvarkymas turėtų būti laikomas suderinamu ir teisėtu. <...>

<...>

(154) šiuo reglamentu sudaroma galimybė taikant šį reglamentą atsižvelgti į visuomenės teisės susipažinti su oficialiais dokumentais principą. Visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais gali būti laikoma viešuoju interesu. Valdžios institucija ar viešoji įstaiga savo turimuose dokumentuose esančius asmens duomenis turėtų turėti galimybę viešai atskleisti tada, kai toks atskleidimas yra numatytas Sąjungos ar valstybės narės teisėje, kuri yra taikoma tai valdžios institucijai ar viešajai įstaigai. Tokiuose teisės aktuose visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinis naudojimas turėtų būti suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą, taigi, jais gali būti užtikrintas būtinas suderinimas su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą. Nuoroda į valdžios institucijas ir įstaigas tame kontekste turėtų apimti visas valdžios institucijas ar kitas įstaigas, kurioms taikomi valstybės narės teisės aktai dėl visuomenės teisės susipažinti su dokumentais. [Direktyva 2003/98/EB] nekeičiama fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis pagal Sąjungos ir valstybės narės teisės nuostatas ir ji neturi jokios įtakos tokiai apsaugai, visų pirma ja nekeičiamos šiame reglamente nustatytos prievolės ir teisės. Visų pirma ta direktyva neturėtų būti taikoma dokumentams, su kuriais susipažinti neleidžiama arba tokia galimybė ribojama dėl asmens duomenų apsaugos priežasčių pagal susipažinimo su dokumentais taisykles, taip pat dokumentų dalims, su kuriomis susipažinti galima pagal tas taisykles, kai jose yra asmens duomenų, kurių pakartotinis naudojimas pagal teisės aktus yra nesuderinamas su teisės aktu dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis.“

5 Šio reglamento 1 straipsnyje „Dalykas ir tikslai“ nurodyta:

„1. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, susijusios su fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis, ir taisyklės, susijusios su laisvu asmens duomenų judėjimu.

2. Šiuo reglamentu saugomos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės, visų pirma jų teisė į asmens duomenų apsaugą.

3. Laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje nėra nei ribojamas, nei draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis susijusių priežasčių.“

6 Minėto reglamento 2 straipsnio „Materialinė taikymo sritis“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, visiškai arba iš dalies atliekamam automatizuotomis priemonėmis, ir asmens duomenų, kurie sudaro susisteminto rinkinio dalį ar yra skirti ją sudaryti, tvarkymui ne automatizuotomis priemonėmis.

2. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai:

a) duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma;

b) duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos veiklą, kuriai taikomas ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyrius;

c) duomenis tvarko fizinis asmuo, užsiimdamas išimtinai asmenine ar namų ūkio veikla;

d) duomenis tvarko kompetentingos valdžios institucijos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar patraukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas [atskleidimo ar baudžiamąjo persekiojimo už jas], baudžiamųjų sankcijų vykdymo, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, tikslais.“

7 To paties reglamento 4 straipsnyje „Apibrėžtys“ nustatyta:

„Šiame reglamente:

- 1) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti <...>;
- 2) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimas arba sunaikinimas;

<...>

7) duomenų valdytojas fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuris vienas ar drauge su kitais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; kai tokio duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teisės, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teise;

<...>“

8 BDAR 5 straipsnyje „Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai“ numatyta:

„1. Asmens duomenys turi būti:

- a) duomenų subjekto atžvilgiu tvarkomi teisėtu, sąžiningu ir skaidriu būdu (teisėtumo, sąžiningumo ir skaidrumo principas);
- b) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir toliau netvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu; <...> (tikslų apribojimo principas);
- c) adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi (duomenų kiekio mažinimo principas);
- d) tikslūs ir prireikus atnaujinami; turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisomi (tikslumo principas);
- e) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais asmens duomenys yra tvarkomi; <...> (saugojimo trukmės apribojimo principas);

- f) tvarkomi tokiu būdu, kad taikant atitinkamas technines ar organizacines priemones būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo duomenų tvarkymo be leidimo arba neteisėto duomenų tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo (vientisumo ir konfidencialumo principas).
2. Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir turi sugebėti įrodyti, kad jos laikomasi (atskaitomybės principas).“
- 9 Šio reglamento 6 straipsnio „Tvarkymo teisėtumas“ 1 dalyje nustatyta:
- „Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, kokiu ji yra taikoma:
- a) duomenų subjektas davė sutikimą, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais konkrečiais tikslais;
  - b) tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis veiksnių duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį;
  - c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė;
  - d) tvarkyti duomenis būtina siekiant apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto ar kito fizinio asmens interesus;
  - e) tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdamą duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas;
  - f) tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai tokie duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas.
- Šios pastraipos f punktas netaikomas duomenų tvarkymui, kurį valdžios institucijos atlieka vykdydamos savo užduotis.“
- 10 Minėto reglamento 10 straipsnyje „Asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas“ nurodyta:
- „Asmens duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas arba susijusias saugumo priemones remiantis 6 straipsnio 1 dalimi tvarkomi tik prižiūrint valdžios institucijai arba kai duomenų tvarkymas leidžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise, kurioje nustatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės. Bet kuris išsamus apkaltinamųjų nuosprendžių duomenų registras tvarkomas tik prižiūrint valdžios institucijai.“
- 11 To paties reglamento 51 straipsnio „Priežiūros institucija“ 1 dalyje nustatyta:
- „Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad viena arba kelios nepriklausomos valdžios institucijos yra atsakingos už šio reglamento taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje (toliau – priežiūros institucija).“

- 12 BDAR 85 straipsnio „Duomenų tvarkymas ir saviraiškos ir informacijos laisvė“ 1 dalyje nurodyta:
„Valstybės narės teisėje teisė į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą turi būti suderinta su teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, įskaitant duomenų tvarkymą žurnalistikos tikslais ir akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais.“
- 13 Šio reglamento 86 straipsnyje „Duomenų tvarkymas ir visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais“ numatyta:
„Valdžios institucijos arba viešosios įstaigos ar privačios įstaigos turimuose oficialiuose dokumentuose, reikalinguose užduočiai, vykdomai dėl viešojo intereso, atlikti, esantys asmens duomenys šios institucijos arba įstaigos gali būti atskleisti laikantis Sąjungos ar valstybės narės teisės, kuri taikoma tai valdžios institucijai arba įstaigai, siekiant visuomenės teisę susipažinti su oficialiais dokumentais suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą.“
- 14 Minėto reglamento 87 straipsnyje „Nacionalinio asmens identifikavimo numerio tvarkymas“ nustatyta:
„Valstybės narės gali tiksliau apibrėžti konkrečias sąlygas, kuriomis tvarkomas nacionalinis asmens identifikavimo numeris ar bet kuris kitas bendro taikymo identifikatorius. Tuo atveju nacionalinis asmens identifikavimo numeris ar bet kuris kitas bendro taikymo identifikatorius naudojamas tik jei laikomasi tinkamų duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonių pagal šį reglamentą.“
- 15 To paties reglamento 94 straipsnyje nurodyta:
„1. Direktyva [95/46] panaikinama nuo 2018 m. gegužės 25 d.
2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą. <...>“

Direktyva 2016/680

- 16 Direktyvos 2016/680 10, 11 ir 13 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:
„(10) deklaracijoje Nr. 21 dėl asmens duomenų apsaugos teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityse, pridėtoje prie Tarpvyriausybinės konferencijos, kurioje priimta Lisabonos sutartis, baigiamojo akto, konferencija pripažino, kad dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo sričių ypatingo pobūdžio tose srityse gali reikėti SESV 16 straipsniu grindžiamų specialių taisyklių dėl asmens duomenų apsaugos ir laisvo asmens duomenų judėjimo;
- (11) todėl tikslinga tų sričių klausimus reglamentuoti direktyvoje, kurioje nustatytos specialios fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo, baudžiamojo persekiojimo arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais taisyklės, atsižvelgiant į specifinį tokios veiklos pobūdį. Tokios kompetentingos institucijos gali būti ne tik valdžios institucijos, pavyzdžiui, teisminės institucijos, policija ar kitos teisėsaugos institucijos, bet ir bet kuri kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal valstybės narės teisę pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais šios direktyvos tikslais. Jei tokia įstaiga arba subjektas tvarko

asmens duomenis kitais nei šios direktyvos tikslais, taikomas [BDAR]. Todėl [BDAR] taikomas tais atvejais, kai įstaiga arba subjektas renka asmens duomenis kitais tikslais ir toliau tvarko tuos asmens duomenis siekdami laikytis teisinės prievolės, kuri jiems taikoma. <...>

<...>

(13) nusikalstama veika, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, turėtų būti savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kaip ją aiškina Europos Sąjungos Teisingumo Teismas. <...>“

17 Šios direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

<...>

7. kompetentinga institucija –

a) bet kokia valdžios institucija, kompetentinga nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais; arba

b) bet kokia kita įstaiga arba subjektas, kuriems pagal valstybės narės teisę pavesta vykdyti viešosios valdžios funkcijas ir naudotis viešaisiais įgaliojimais nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais;

<...>“

Direktyva 2003/98

18 Direktyvos 2003/98 21 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Ši direktyva turėtų būti įgyvendinama ir taikoma visiškai laikantis asmens duomenų apsaugos principų pagal [Direktyvą 95/46].“

19 Direktyvos 2003/98 1 straipsnyje „Dalykas ir taikymo sritis“ numatyta:

„1. Ši direktyva nustato būtiniausias taisykles, reglamentuojančias esamų dokumentų, kuriais disponuoja valstybių narių viešojo sektoriaus institucijos, pakartotinį naudojimą ir tą naudojimą lengvinančias praktines priemones.

2. Ši direktyva netaikoma:

<...>

cc) dokumentams, prieiga prie kurių pagal valstybių narių prieigos taisyklės neleidžiama arba ribojama dėl asmens duomenų apsaugos priežasčių, taip pat dokumentų, prieiga prie kurių pagal valstybių narių prieigos taisyklės suteikiama, dalims, kai jose yra asmens duomenys, kurių pakartotinis naudojimas pagal įstatymus nesuderinamas su asmenų apsaugos teisės aktais, susijusiais su asmens duomenų tvarkymu;

<...>

3. Ši direktyva grindžiama valstybių narių prieigos taisyklėmis ir nedaro joms poveikio.

4. Ši direktyva neturi jokio poveikio asmenų apsaugos lygiui tvarkant asmens duomenis pagal Sąjungos ir nacionalinės teisės nuostatas, konkrečiai kalbant, ji nepakeičia Direktyvoje [95/46] nustatytų pareigų ir teisių.

<...>“

Latvijos teisė

20 *Latvijas Republikas Satversme* (Latvijos Respublikos Konstitucija, toliau – Latvijos Konstitucija) 96 straipsnyje nurodyta:

„Kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus gyvenimas, būsto neliečiamybė ir susirašinėjimo slaptumas.“

21 Pagal 1998 m. spalio 29 d. *Informācijas atklātības likums* (Informacijos laisvės įstatymas; *Latvijas Vēstnesis*, 1998, Nr. 334/335) 1 straipsnio 5 dalį pakartotinis naudojimas – tai valdžios institucijos turimos ir sukurtos viešai prieinamos informacijos naudojimas komerciniais ir nekomerciniais tikslais, kurie skiriasi nuo pirminio tikslo, dėl kurio ši informacija buvo sukurta, jeigu ja naudojasi privatus asmuo ir tai nesusiję su viešosiomis užduotimis.

22 Šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad viešai prieinama informacija – tai informacija, kuri nepatenka į ribotos prieigos informacijos kategoriją.

23 Minėto įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad informacija yra ribotos prieigos, jeigu ji skirta ribotai asmenų grupei jiems vykdant savo užduotis ar profesines pareigas ir jei, atskleidus ar praradus šią informaciją, dėl jos pobūdžio ir turinio trukdoma ar gali būti trukdoma valdžios institucijos veiklai arba kenkiama ar gali būti pakenkta įstatymais saugomiems asmenų interesams. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad informacija laikoma ribotos prieigos, be kita ko, jei tai numatyta įstatyme, o 6 dalyje nurodyta, kad jau paskelbta informacija negali būti laikoma ribotos prieigos informacija.

24 Pagal to paties įstatymo 10 straipsnio 3 dalį viešai prieinama informacija gali būti suteikta pateikus prašymą; pareiškėjas neprivalo konkrečiai pagrįsti savo suinteresuotumo gauti šią informaciją ir negalima atsisakyti suteikti galimybę jam susipažinti su šia informacija remiantis tuo, kad ji su juo nesusijusi.

- 25 Ginčui pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 1997 m. spalio 1 d. *Ceļu satiksmes likums* (Kelių eismo įstatymas; *Latvijas Vēstnesis*, Nr. 274/276, 1997; toliau – Kelių eismo įstatymas) 14¹ straipsnio „Galimybė susipažinti su nacionaliniame transporto priemonių ir jų vairuotojų registre <...> saugoma informacija“ 2 dalyje numatyta:
- „Informacija apie <...> asmens teisę vairuoti transporto priemonės, baudas, skirtas už kelių eismo taisyklių pažeidimą, bet nesumokėtas per įstatyme nustatytą terminą, ir kita nacionaliniame transporto priemonių ir jų vairuotojų registre <...> esanti informacija yra viešai prieinama informacija.“
- 26 Kelių eismo įstatymo 43¹ straipsnio „Baudos taškų sistema“ 1 dalyje nurodyta:
- „Siekiant daryti poveikį transporto priemonių vairuotojų elgesiui, skatinant saugiai vairuoti transporto priemonės ir laikytis kelių eismo taisyklių, taip pat kuo labiau sumažinti pavojų žmonių gyvybei, sveikatai ir nuosavybei, informacija apie transporto priemonių vairuotojų padarytus administracinius nusižengimus įtraukiama į apkaltinamųjų nuosprendžių registrą, o informacija apie baudos taškus – į nacionalinį transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą.“
- 27 Pagal 2004 m. birželio 21 d. *Ministru kabineta noteikumi Nr. 551 „Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi“* (Vyriausybės nutarimas Nr. 551 dėl baudos taškų sistemos įgyvendinimo taisyklių; *Latvijas Vēstnesis*, Nr. 102, 2004) 1 ir 4 punktus baudos taškai už transporto priemonių vairuotojų padarytus administracinius nusižengimus kelių eismo srityje automatiškai įtraukiami į registrą tą dieną, kai baigiasi sprendimo skirti administracinę nuobaudą apskundimo terminas.
- 28 Pagal šio nutarimo 7 punktą informacija apie baudos taškus pašalinama, kai sueina senaties terminas.
- 29 Minėto nutarimo 12 punkte nustatyta, kad, atsižvelgiant į skirtų baudos taškų skaičių, vairuotojams taikomos priemonės, kaip antai išpėjimai, mokymai ar egzaminai kelių eismo saugumo srityje, arba draudimas tam tikrą laikotarpį naudotis teise vairuoti transporto priemonės.
- 30 Kaip matyti iš 1996 m. birželio 5 d. *Satversmes tiesas likums* (Konstitucinio Teismo įstatymas; *Latvijas Vēstnesis*, Nr. 103, 1996) 32 straipsnio 1 dalies, *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas, Latvija) sprendimas yra galutinis ir vykdytinas nuo paskelbimo. Šio įstatymo 32 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad teisės nuostata, kurią *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas) pripažino neatitinkančią viršesnės teisės normos, laikoma negaliojančia nuo šio teismo sprendimo paskelbimo dienos, nebent jis nusprendžia kitaip.

Ginčas pagrindinėje byloje ir prejudiciniai klausimai

- 31 B yra fizinis asmuo, kuriam už vieną ar kelis kelių eismo taisyklių pažeidimus buvo skirti baudos taškai. Remdamasi Kelių eismo įstatymu ir 2004 m. birželio 21 d. Nutarimu Nr. 551 *Ceļu satiksmes drošības direkcija* (Kelių eismo saugumo direkcija, Latvija; toliau – CSDD) šiuos baudos taškus įtraukė į nacionalinį transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą.

- 32 Kadangi šiame registre esanti informacija apie tuos baudos taškus yra viešai prieinama, be to, B teigimu, ji buvo atskleista pakartotinai naudoti keliems ūkio subjektams, B pateikė *Latvijas Republikas Satversmes* (Konstitucinis Teismas) konstitucinį skundą, kad jis išnagrinėtų, ar Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalis atitinka Latvijos Konstitucijos 96 straipsnyje įtvirtintą pagrindinę teisę į privatų gyvenimą.
- 33 *Latvijas Republikas Saeima* (Latvijos Respublikos Parlamentas, toliau – Latvijos Parlamentas) dalyvavo procese kaip institucija, priėmusi Kelių eismo įstatymą. Be to, buvo išklaudyta CSDD, kuri tvarko duomenis apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus, taip pat *Datu valsts inspekcija* (Duomenų apsaugos inspekcija), kuri Latvijoje yra priežiūros institucija, kaip ji suprantama pagal BDAR 51 straipsnį, ir kelios kitos institucijos bei asmenys.
- 34 Nagrinėjant skundą pagrindinėje byloje Latvijos Parlamentas patvirtino, kad pagal Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalį bet kuris asmuo gali gauti informaciją apie kitam asmeniui skirtus baudos taškus, pateikęs prašymą tiesiogiai CSDD arba pasinaudodamas pakartotinai duomenis naudojančių komercinių subjektų teikiamomis paslaugomis.
- 35 Jis pabrėžė, kad ši nuostata yra teisėta, nes pateisinama kelių eismo saugumo didinimo tikslu. Dėl šio bendrojo intereso būtina atvirai identifikuoti kelių eismo taisyklių pažeidėjus, visų pirma tuos, kurie jas pažeidinėja sistemingai ir piktybiškai, siekiant, kad dėl šio skaidrumo jie būtų atgrasomi nuo pažeidimų.
- 36 Be to, minėta nuostata pateisinama Latvijos Konstitucijoje numatyta teise gauti informaciją.
- 37 Latvijos Parlamentas taip pat nurodė, kad praktiškai nacionaliniame transporto priemonių ir jų vairuotojų registre esanti informacija teikiama, tik jeigu informacijos prašantis asmuo nurodo vairuotojo, kurio duomenis pageidauja gauti, nacionalinį asmens identifikavimo numerį. Ši informacijos gavimo sąlyga paaiškinama tuo, kad, kitaip nei asmens vardas ir pavardė, kurie gali sutapti su kitų asmenų vardu ir pavarde, nacionalinis asmens identifikavimo numeris yra unikalus atpažinties kodas.
- 38 Savo ruožtu CSDD pažymėjo, kad Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalyje nenustatyta visuomenės galimybės susipažinti su duomenimis apie baudos taškus ar šių duomenų pakartotinio naudojimo apribojimų. Kalbant apie sutartis, kurias CSDD sudarė su pakartotinai duomenis naudojančiais komerciniais subjektais, ji pabrėžė, kad šiose sutartyse nenumatyta teisinio duomenų perdavimo ir kad duomenis pakartotinai naudojantys subjektai turi užtikrinti, kad jų klientams nebūtų persiunčiama daugiau informacijos, nei galima gauti iš CSDD. Be to, pagal šias sutartis informacijos įgijėjas patvirtina, kad naudodamas gautą informaciją, atsižvelgdamas į sutartyje nurodytus tikslus ir laikydamasis galiojančių teisės aktų.
- 39 Kalbant apie *Datu valsts inspekcija* (Duomenų apsaugos inspekcija), pažymėtina, kad ji išreiškė abejonių dėl Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalies atitikties Latvijos Konstitucijos 96 straipsniui, kuriame numatyta teisė į privatų gyvenimą. Jos nuomone, remiantis pagrindinėje byloje nagrinėjama nuostata, atliekamo tvarkymo svarba ir tikslas nėra aiškiai nustatyti, todėl neatmestina, kad šis tvarkymas yra netinkamas ar neproporcingas. Iš tiesų, nors, atsižvelgiant į eismo įvykių Latvijoje statistiką, jų skaičius mažėja, nėra įrodymų, kad baudos taškų sistema ir galimybė visuomenei susipažinti su informacija, susijusi su šia sistema, prisideda prie šių teigiamų pokyčių.

- 40 *Latvijas Republikas Satversmes* (Konstitucinis Teismas) pirmiausia konstatavo, kad skundas susijęs su Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalimi tik tiek, kiek pagal šią nuostatą visuomenei suteikiama galimybė susipažinti su informacija apie į nacionalinį transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą įtrauktus baudos taškus.
- 41 Be to, tas teismas pažymėjo, kad baudos taškai yra asmens duomenys, ir, vertinant Latvijos Konstitucijos 96 straipsnyje numatytą teisę į privatų gyvenimą, reikia atsižvelgti į BDAR bei bendriau į SESV 16 straipsnį ir Chartijos 8 straipsnį.
- 42 Dėl kelių eismą reglamentuojančių Latvijos teisės aktų tikslų tas teismas nurodė, kad, be kita ko, būtent siekiant skatinti kelių eismo saugumą vairuotojų padaryti pažeidimai, kurie Latvijoje laikomi administraciniais nusižengimais, įtraukiami į apkaltinamųjų nuosprendžių registrą ir kad baudos taškai įtraukiami į nacionalinį transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą.
- 43 Konkrečiai kalbant apie nacionalinį transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą, pažymėtina, kad jis suteikia galimybę sužinoti padarytų kelių eismo taisyklių pažeidimų skaičių ir įgyvendinti priemones atsižvelgiant į šį skaičių. Taigi į šį registrą įtraukiamų baudos taškų sistema siekiama padidinti kelių eismo saugumą, sudarant sąlygas, viena vertus, transporto priemonių vairuotojus, kurie sistemingai ir piktybiškai nesilaiko kelių eismo taisyklių, atskirti nuo vairuotojų, nusižengiančių kartais. Kita vertus, tokia sistema taip pat gali daryti atgrasomąjį poveikį kelių eismo dalyvių elgesiui, skatinant juos laikytis kelių eismo taisyklių.
- 44 *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas) pažymėjo, jog neginčijama, kad Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalyje kiekvienam asmeniui suteikta teisė CSDD prašyti ir iš jos gauti nacionaliniame transporto priemonių ir jų vairuotojų registre esančią informaciją, susijusią su vairuotojams skirtais baudos taškais. Šiuo klausimu ji patvirtino, kad praktiškai ši informacija jos prašančiam asmeniui teikiama, kai toks asmuo nurodo atitinkamo vairuotojo nacionalinį asmens identifikavimo numerį.
- 45 *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas) toliau paaikškino, kad informacija apie baudos taškus priskiriama prie viešai prieinamos informacijos, todėl patenka į Informacijos laisvės įstatymo taikymo sritį ir gali būti panaudota komerciniams arba nekomerciniams tikslams, išskyrus pirminį tikslą, dėl kurio ši informacija buvo sukurta.
- 46 Siekdamas aiškinti ir taikyti Latvijos Konstitucijos 96 straipsnį laikantis Sąjungos teisės, šis teismas nori išsiaiškinti, pirma, ar informacija apie baudos taškus priskiriama prie BDAR 10 straipsnyje nurodytos informacijos, t. y. „asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas“. Jeigu taip būtų, galima būtų manyti, kad Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalimi pažeidžiamas minėtame 10 straipsnyje išdėstytas reikalavimas, pagal kurį jame nurodyti duomenys gali būti tvarkomi tik „prižiūrint valdžios institucijai“ arba su sąlyga, kad nustatytos „tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės“.
- 47 Tas teismas pažymėjo, kad Direktyvos 95/46 8 straipsnio 5 dalis, pagal kurią kiekviena valstybė narė turėjo įvertinti, ar specialios taisyklės dėl duomenų, susijusių su nusikalstamomis veikomis ir apkaltinamaisiais nuosprendžiais, turėtų būti taikomos ir duomenims, susijusiems su administraciniais nusižengimais ir nuobaudomis, nuo 2007 m. rugsėjo 1 d. Latvijoje buvo įgyvendinta taip, kad su administraciniais nusižengimais susijusius asmens duomenis, kaip ir su nusikalstamomis veikomis bei apkaltinamaisiais nuosprendžiais susijusius duomenis, gali tvarkyti tik įstatyme nurodyti asmenys ir tik jame numatytais atvejais.

- 48 Be to, tas pats teismas pabrėžė, kad pagal BDAR 4 konstatuojamąją dalį jo 10 straipsnio taikymo sritis turi būti vertinama atsižvelgiant į pagrindinių teisių visuomeninę paskirtį. Šiomis aplinkybėmis tikslas išvengti to, kad ankstesnis asmens teistumas pernelyg neigiamai paveiktų jo privatų ir profesinį gyvenimą, galėtų būti taikomas kalbant ir apie apkaltinamuosius nuosprendžius, ir apie administracinius nusižengimus. Šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, susijusią su tam tikrų administracinių bylų priyginimu baudžiamosioms byloms.
- 49 Antra, *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas) kelia klausimą dėl BDAR 5 straipsnio apimties. Konkrečiai jam kilo klausimas, ar Latvijos teisės aktų leidėjas laikėsi BDAR 5 straipsnio 1 dalies f punkte nustatytos pareigos užtikrinti, kad asmens duomenys būtų tvarkomi laikantis „vientisumo ir konfidencialumo principo“. Jis pažymėjo, kad kartu su Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalimi, kurioje numatyta galimybė susipažinti su informacija apie baudos taškus ir taip nustatyti, ar asmuo buvo pripažintas padaręs kelių eismo taisyklių pažeidimą, nenumatyta jokių specialių priemonių, kuriomis užtikrinamas tokių duomenų saugumas.
- 50 Trečia, šis teismas siekia išsiaiškinti, ar Direktyva 2003/98 yra svarbi nagrinėjant Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalies suderinamumą su teise į privatų gyvenimą. Iš tiesų iš šios direktyvos matyti, kad pakartotinai naudoti asmens duomenis gali būti leidžiama, tik jeigu gerbiama teisė į privatų gyvenimą.
- 51 Ketvirta, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią prejudiciniuose sprendimuose pateiktas Sąjungos teisės aiškinimas turi *erga omnes* ir *ex tunc* poveikį, minėtas teismas kelia klausimą, ar tuo atveju, jei Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalis yra nesuderinama su Latvijos Konstitucijos 96 straipsniu, siejamu su BDAR ir Chartija, jis vis dėlto galėtų palikti galioti minėto 14¹ straipsnio 2 dalies padarinius laiko atžvilgiu, kol bus paskelbtas jo sprendimas, nes yra daug teisinių santykių, kuriems daromas poveikis.
- 52 Šiuo klausimu *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas) nurodė, kad pagal Latvijos teisės akto, kurį jis pripažįsta prieštaraujančiu Konstitucijai, laikomas negaliojančiu nuo jo sprendimo paskelbimo, išskyrus atvejus, kai jis nusprendžia kitaip. Jis paaiškino, kad šiuo atžvilgiu jis turi užtikrinti pusiausvyrą tarp, viena vertus, teisinio saugumo principo ir, kita vertus, įvairių suinteresuotųjų asmenų pagrindinių teisių.
- 53 Šiomis aplinkybėmis *Latvijas Republikas Satversmes tiesa* (Konstitucinis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [BDAR] 10 straipsnyje vartojama sąvoka „asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas arba susijusias saugumo priemones tvarkymas“ turėtų būti aiškinama taip, kad ji apima informacijos apie vairuotojams skirtus baudos taškus už kelių eismo taisyklių pažeidimus tvarkymą, kaip numatyta aptariamoje nuostatoje?
  2. Ar, nepaisant atsakymo į pirmąjį klausimą, [BDAR] nuostatos, visų pirma jo 5 straipsnio 1 dalies f punkte įtvirtintas „vientisumo ir konfidencialumo principas“, gali būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybėms narėms draudžiama nustatyti, kad leidžiama viešai susipažinti su informacija apie vairuotojams skirtus baudos taškus už kelių eismo taisyklių pažeidimus ir kad atitinkami duomenys gali būti tvarkomi juos atskleidžiant?

3. Ar [BDAR] 50 ir 154 konstatuojamąsias dalis, 5 straipsnio 1 dalies b punktą ir 10 straipsnį bei Direktyvos 2003/98 1 straipsnio 2 dalies cc punktą reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kuriomis remiantis leidžiama persiųsti informaciją apie vairuotojams skirtus baudos taškus už kelių eismo taisyklių pažeidimus pakartotinio naudojimo tikslais?
4. Jei į kurį nors iš pirma pateiktų klausimų būtų atsakyta teigiamai, ar Sąjungos teisės viršenybės principas ir teisinio saugumo principas turėtų būti aiškinami taip, kad ginčijamą nuostatą gali būti leidžiama taikyti ir ji gali toliau turėti teisinį poveikį iki tol, kol *Satversmes tiesa* (Konstitucinio Teismo) priimtas neskundžiamas sprendimas taps galutinis?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

54. Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar BDAR 10 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas asmens duomenų apie transporto priemonių vairuotojams skirtus baudos taškus už kelių eismo taisyklių pažeidimus tvarkymui, kai tokie duomenys atskleidžiami visuomenei.
55. Pagal BDAR 10 straipsnį asmens duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas arba susijusias saugumo priemones remiantis 6 straipsnio 1 dalimi tvarkomi tik prižiūrint valdžios institucijai arba kai duomenų tvarkymas leidžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise, kurioje nustatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės.
56. Taigi pirmiausia reikia patikrinti, ar informacija apie baudos taškus, atskleidžiama tretiesiems asmenims pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus teisės aktus, yra „asmens duomenys“, kaip jie suprantami pagal BDAR 4 straipsnio 1 punktą, ir ar toks atskleidimas yra tokių duomenų „tvarkymas“, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 4 straipsnio 2 punktą, patenkantis į BDAR materialinę taikymo sritį, apibrėžtą jo 2 straipsnyje.
57. Šiuo klausimu, pirma, reikia konstatuoti, jog iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Latvijos teisės aktuose numatyta skirti baudos taškus transporto priemonių vairuotojams, kurie padarė kelių eismo taisyklių pažeidimą ir kuriems pritaikyta piniginė ar kitokia nuobauda. Tą dieną, kai baigiasi sprendimo skirti šią nuobaudą apskundimo terminas, viešosios teisės reglamentuojama įstaiga CSDD įtraukia šiuos taškus į nacionalinį transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą.
58. Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, kad Latvijoje kelių eismo taisyklių pažeidimus ir už juos taikomas nuobaudas reglamentuoja administracinė teisė ir kad skiriant baudos taškus siekiama ne taikyti papildomą nuobaudą, bet didinti atitinkamų vairuotojų supratingumą, juos skatinant saugiau vairuoti. Kai pasiekiamas tam tikras baudos taškų skaičius, atitinkamam asmeniui gali būti taikomas draudimas vairuoti tam tikrą laikotarpį.
59. Be to, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose nustatyta CSDD pareiga atskleisti informaciją apie konkrečiam vairuotojui skirtus baudos taškus bet kuriam asmeniui, kuris prašo suteikti galimybę susipažinti

- su šia informacija. Šiuo tikslu CSDD tik reikalauja, kad minėtos informacijos prašantis asmuo tinkamai identifikuotų konkretų vairuotoją, pateikdamas jo nacionalinį asmens identifikavimo numerį.
- 60 Taigi reikia konstatuoti, kad informacija apie baudos taškus, susijusi su fiziniu asmeniui, kurio tapatybė nustatyta, yra „asmens duomenys“, kaip jie suprantami pagal BDAR 4 straipsnio 1 punktą, ir CSDD atliekamas jų atskleidimas tretiesiems asmenims yra „duomenų tvarkymas“, kaip jis suprantamas pagal BDAR 4 straipsnio 2 punktą.
- 61 Antra, reikia konstatuoti, kad šios informacijos atskleidimas patenka į labai plačią BDAR materialinės taikymo srities apibrėžtį, kuri pateikta jo 2 straipsnio 1 dalyje, ir nėra vienas iš asmens duomenų tvarkymo atvejų, kurie pagal BDAR 2 straipsnio 2 dalies a ir d punktus nepatenka į šią taikymo sritį.
- 62 Iš tiesų, viena vertus, kalbant apie BDAR 2 straipsnio 2 dalies a punktą, pažymėtina, jog jame numatyta, kad šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai „duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma“. Ši BDAR taikymo išimtis, kaip ir kitos jo 2 straipsnio 2 dalyje numatytos išimtys, turi būti aiškinama siaurai (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, 68 punktą ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Facebook Ireland ir Schrems*, C-311/18, EU:C:2020:559, 84 punktą).
- 63 Šiuo atžvilgiu šio reglamento 2 straipsnio 2 dalies a punktą reikia aiškinti kartu su jo 2 straipsnio 2 dalies b punktu ir 16 konstatuojamąja dalimi, kurioje nurodyta, kad minėtas reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui vykdant „Sąjungos teisės nereglamentuojam[ą] veikl[ą], pavyzdžiui, su nacionaliniu saugumu susijusi[ą] veikl[ą]“ ir „su Sąjungos bendra užsienio ir saugumo politika susijusią veiklą“.
- 64 Iš to matyti, kad BDAR 2 straipsnio 2 dalies a ir b punktai iš dalies yra Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos tęsinys. Darytina išvada, kad BDAR 2 straipsnio 2 dalies a ir b punktai negali būti aiškinami taip, kad jų taikymo sritis yra platesnė už Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje įtvirtintos išimties taikymo sritį; pastarojoje nuostatoje jau buvo numatyta, kad šios direktyvos taikymo sritis, be kita ko, neapima asmens duomenų tvarkymo, atliekamo vykdant „veikl[ą], kuri nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, kaip antai veikl[ą], kuri numatyta [iki Lisabonos sutarties galiojusios redakcijos ESS] V ir VI dalyse, taip pat kai atliekamos tvarkymo operacijos, susijusios su visuomenės saugumu <...>“.
- 65 Kaip ne kartą yra nusprendęs Teisingumo Teismas, į minėtos direktyvos taikymo sritį nepatenka tik asmens duomenų tvarkymas, atliekamas vykdant valstybėms ar valstybės institucijoms būdingą veiklą, aiškiai nurodytą minėto 3 straipsnio 2 dalyje, arba vykdant veiklą, kuri gali būti priskirta prie tos pačios kategorijos (šiuo klausimu žr. 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 42–44 punktus; 2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Puškar*, C-73/16, EU:C:2017:725, 36 ir 37 punktus ir 2018 m. liepos 10 d. Sprendimo *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, 38 punktą).
- 66 Iš to matyti, kad turi būti laikoma, kad BDAR 2 straipsnio 2 dalies a punkto, siejamo su jo 16 konstatuojamąja dalimi, vienintelis tikslas – į minėto reglamento taikymo sritį neįtraukti asmens duomenų tvarkymo, kai jį atlieka valstybės institucijos, vykdydamos veiklą, kuria siekiama užtikrinti nacionalinį saugumą, arba veiklą, kuri gali būti priskirta prie tos pačios

- kategorijos, todėl vien to, kad veikla yra būdinga valstybei ar valstybės institucijai, nepakanka, kad ši išimtis būtų automatiškai jai taikoma (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Land Hessen*, C-272/19, EU:C:2020:535, 70 punktą).
- 67 Kaip savo išvados 57 ir 58 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, veikla, kuria siekiama užtikrinti nacionalinį saugumą, nurodyta BDAR 2 straipsnio 2 dalies a punkte, visų pirma apima veiklą, skirtą apsaugoti esminėms valstybės funkcijoms ir pagrindiniams visuomenės interesams.
- 68 Su kelių eismo saugumu susijusia veikla nesiekama tokio tikslo, todėl jos negalima priskirti prie BDAR 2 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos veiklos, kuria siekiama užtikrinti nacionalinį saugumą, kategorijos.
- 69 Kita vertus, kiek tai susiję su BDAR 2 straipsnio 2 dalies d punktu, jame numatyta, kad šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kurį atlieka „kompetentingos valdžios institucijos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar patraukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas [atskleidimo ar baudžiamojų persekiojimo už jas], baudžiamųjų sankcijų vykdymo, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, tikslais“. Kaip matyti iš minėto reglamento 19 konstatuojamosios dalies, ši išimtis grindžiama aplinkybe, kad kompetentingų valdžios institucijų atliekamą asmens duomenų tvarkymą šiais tikslais reglamentuoja konkretus Sąjungos teisės aktas, t. y. Direktyva 2016/680, kuri buvo priimta tą pačią dieną kaip BDAR ir kurios 3 straipsnio 7 punkte apibrėžta „kompetentinga institucija“; tokia apibrėžtis pagal analogiją turi būti taikoma 2 straipsnio 2 dalies d punktui.
- 70 Iš Direktyvos 2016/680 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad sąvoka „kompetentinga institucija“ turi būti aiškinama ją siejant su asmens duomenų apsauga teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityje, atsižvelgiant į pakeitimus, kuriuos šiuo atžvilgiu gali būti būtina atlikti dėl specifinio šių sričių pobūdžio. Be to, šios direktyvos 11 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad BDAR taikomas asmens duomenų tvarkymui, kurį atlieka „kompetentinga institucija“, kaip ji suprantama pagal minėtos direktyvos 3 straipsnio 7 punktą, tačiau atliekamam kitais tikslais nei joje numatytieji.
- 71 Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo turimą informaciją, neatrodo, kad vykdant pagrindinėje byloje nagrinėjamą veiklą, kai siekiant kelių eismo saugumo asmens duomenys apie baudos taškus atskleidžiami visuomenei, CSDD gali būti laikoma „kompetentinga institucija“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2016/680 3 straipsnio 7 punktą, todėl tokiai veiklai gali būti taikoma BDAR 2 straipsnio 2 dalies d punkte numatyta išimtis.
- 72 Taigi CSDD atliekamas asmens duomenų apie transporto priemonių vairuotojams už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus atskleidimas patenka į BDAR materialinę taikymo sritį.
- 73 Kalbant apie BDAR 10 straipsnio taikytinumą tokiam duomenų atskleidimui, reikia išsiaiškinti, ar taip atskleidžiama informacija yra asmens duomenys apie „apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas arba susijusias saugumo priemones“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, kurie gali būti tvarkomi „tik prižiūrint valdžios institucijai“, nebent juos tvarkyti būtų leidžiama „Sąjungos arba valstybės narės teise, kurioje nustatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės“.

- 74 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad minėtu 10 straipsniu siekiama užtikrinti didesnę apsaugą nuo tvarkymo, kuris dėl ypatingo atitinkamų duomenų jautrumo gali itin stipriai suvaržyti pagrindines teises į privatų gyvenimą ir į asmens duomenų apsaugą, garantuojamas Chartijos 7 ir 8 straipsniuose (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *GC ir kt. (Nuorodų į neskelbtinus duomenis pašalinimas)*, C-136/17, EU:C:2019:773, 44 punktą).
- 75 Iš tiesų, kadangi duomenys, į kuriuos daroma nuoroda BDAR 10 straipsnyje, susiję su elgesiu, kuriam nepritaria visuomenė, dėl galimybės susipažinti su tokiais duomenimis suteikimo duomenų subjektas gali būti stigmatizuojamas, taigi jo privatus ar profesinis gyvenimas gali būti stipriai suvaržytas.
- 76 Kaip atsakydama į Teisingumo Teismo klausimus pažymėjo Latvijos vyriausybė, šiuo atveju Latvijos valdžios institucijų sprendimai, kuriais taikomos nuobaudos už kelių eismo taisyklių pažeidimą, iš tiesų įtraukiami į apkaltinamųjų nuosprendžių registrą, prie kurio visuomenė turi prieigą tik ribotais atvejais, o ne į transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą, prie kurio Kelių eismo įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalyje suteikta laisva prieiga. Vis dėlto, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, CSDD atskleidžiant į pastarąjį registrą įtrauktus asmens duomenis apie baudos taškus sudaromos sąlygos visuomenei sužinoti, ar tam tikras asmuo yra padaręs kelių eismo taisyklių pažeidimų, ir, jeigu taip, tuo remiantis padaryti išvadą apie šių pažeidimų sunkumą ir dažnumą. Taigi pagal tokią informaciją apie baudos taškus atskleidimo tvarką suteikiama galimybė susipažinti su asmens duomenimis apie kelių eismo taisyklių pažeidimus.
- 77 Siekiant nustatyti, ar tokia galimybė susipažinti yra asmens duomenų apie „nusikalstamas veikas“, kaip jos suprantamos pagal BDAR 10 straipsnį, tvarkymas, reikia pažymėti, pirma, kad, kaip, be kita ko, matyti iš BDAR genezės, ši sąvoka reiškia tik baudžiamojo pobūdžio pažeidimus. Iš tiesų, nors Europos Parlamentas buvo pasiūlęs į šią nuostatą aiškiai įtraukti žodžius „administracinės nuobaudos“ (OL C 378, 2017, p. 430), šiam pasiūlymui nebuvo pritarta. Ši aplinkybė juo labiau reikšminga dėl to, kad nuostatos, kuri buvo BDAR 10 straipsnio pirmtakė, t. y. Direktyvos 95/46 8 straipsnio 5 dalies, pirmoje pastraipoje buvo nurodyti „nusižengimai“ ir „apkaltinamieji nuosprendžiai“, o jos antroje pastraipoje valstybėms narėms buvo suteikta galimybė „numatyti, kad duomenys, susiję su administracinėmis sankcijomis, [būtų] tvarkomi kontroliuojant oficialiai valdžios institucijai“. Taigi iš viso šio 8 straipsnio 5 dalies teksto aiškiai matyti, kad sąvoka „nusižengimas“ reiškė tik nusikalstamas veikas.
- 78 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, į BDAR 10 straipsnį sąmoningai neįtraukęs būdvardžio „administracinis“, ketino suteikti šioje nuostatoje numatyta didesnę apsaugą tik baudžiamosios teisės srityje.
- 79 Kaip savo išvados 74–77 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, šį aiškinimą patvirtina tai, kad keliose BDAR 10 straipsnio kalbinėse versijose aiškiai nurodytos „nusikalstamos veikos“, kaip antai versijose vokiečių k. (*Straftaten*), ispanų k. (*Infracciones penales*), italų k. (*reati*), lietuvių k. („nusikalstamos veikos“), maltiečių k. (*reati*) ir nyderlandų k. (*strafbare feiten*).
- 80 Antra, aplinkybė, kad kelių eismo taisyklių pažeidimai Latvijoje laikomi administraciniais nusižengimais, neturi lemiamos reikšmės vertinant, ar šiems pažeidimams taikomas BDAR 10 straipsnis.

- 81 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai (2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Linster*, C-287/98, EU:C:2000:468, 43 punktą ir 2019 m. spalio 1 d. Sprendimo *Planet49*, C-673/17, EU:C:2019:801, 47 punktą).
- 82 Nagrinėjamu atveju pirmiausia reikia pažymėti, kad BDAR nedaroma jokios nuorodos į nacionalinę teisę, kiek tai susiję su jo 10 straipsnyje vartojamų terminų, be kita ko, terminų „nusikalstamos veikos“ ir „apkaltinamieji nuosprendžiai“, apimtimi.
- 83 Be to, iš BDAR 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad juo siekiama padėti užbaigti kurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę užtikrinant vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis, todėl šis apsaugos lygis turi būti nuoseklus ir vienodas visose valstybėse narėse. Tokiam tikslui prieštarautų tai, kad šioje nuostatoje numatyta didesnė apsauga asmens duomenų apie kelių eismo taisyklių pažeidimus tvarkymui būtų taikoma tik kai kuriose valstybėse narėse, o kitose – ne, vien dėl to, kad pastarosiose valstybėse narėse šie pažeidimai nėra laikomi nusikalstamomis veikomis.
- 84 Galiausiai, kaip savo išvados 84 punkte pažymėjo generalinis advokatas, šią išvadą patvirtina Direktyvos 2016/680 13 konstatuojamoji dalis, kurioje nurodyta, kad „nusikalstama veika, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, turėtų būti savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kaip ją aiškina Europos Sąjungos Teisingumo Teismas“.
- 85 Iš to matyti, kad sąvoka „nusikalstama veika“, kuri turi lemiamos reikšmės nustatant, ar BDAR 10 straipsnis taikomas asmens duomenų apie kelių eismo taisyklių pažeidimus, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, tvarkymui, visoje Sąjungoje turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant į šia nuostata siekiamą tikslą ir jos kontekstą, o tai, kaip atitinkamoje valstybėje narėje kvalifikuojami šie pažeidimai, šiuo atžvilgiu neturi lemiamos reikšmės, nes šis kvalifikavimas įvairiose valstybėse narėse gali būti skirtingas (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Baláž*, C-60/12, EU:C:2013:733, 26 ir 35 punktus).
- 86 Trečia, reikia išnagrinėti, ar kelių eismo taisyklių pažeidimai, kaip antai pažeidimai, kuriuos padarius į transporto priemonių ir jų vairuotojų registrą įtraukiami baudos taškai ir informacijos apie kuriuos atskleidimas yra numatytas ginčijamoje nuostatoje, yra „nusikalstama veika“, kaip ji suprantama pagal BDAR 10 straipsnį.
- 87 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją vertinant, ar pažeidimas yra baudžiamojo pobūdžio, svarbūs trys kriterijai. Pirmasis kriterijus – teisinis pažeidimo kvalifikavimas pagal nacionalinę teisę; antrasis – pats pažeidimo pobūdis ir trečiasis – suinteresuotajam asmeniui gresiančios sankcijos griežtumo laipsnis (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Bonda*, C-489/10, EU:C:2012:319, 37 punktą; 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Garlsson Real Estate ir kt.*, C-537/16, EU:C:2018:193, 28 punktą ir 2021 m. vasario 2 d. Sprendimo *Consob*, C-481/19, EU:C:2021:84, 42 punktą).
- 88 Net kalbant apie pažeidimus, kurie pagal nacionalinę teisę nėra laikomi „baudžiamaisiais“, pažymėtina, kad vis dėlto jie gali būti tokie atsižvelgiant į patį atitinkamo pažeidimo pobūdį ir sankcijų, kurios gali būti už juos skirtos, griežtumą (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 20 d. *Garlsson Real Estate ir kt.*, C-537/16, EU:C:2018:193, 28 ir 32 punktus).

- 89 Vertinant kriterijų, susijusių su pačiu pažeidimo pobūdžiu, reikia patikrinti, ar atitinkama sankcija, be kita ko, siekiama baudžiamojo tikslo, tačiau vien aplinkybė, kad ja taip pat siekiama prevencinio tikslo, nereiškia, kad ji negali būti kvalifikuojama kaip baudžiamoji sankcija. Iš tiesų baudžiamosios sankcijos jau vien dėl savo pobūdžio skirtos ir nubausti už neteisėtus veiksmus, ir jų prevencijai užtikrinti. Tačiau priemonė, kuria siekiama tik atlyginti dėl atitinkamo pažeidimo padarytą žalą, nėra baudžiamojo pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Bonda*, C-489/10, EU:C:2012:319, 39 punktą ir 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Garlsson Real Estate ir kt.*, C-537/16, EU:C:2018:193, 33 punktą). Neginčijama, kad skiriant baudas už kelių eismo taisyklių pažeidimus, kaip ir skiriant baudas ar kitas nuobaudas, kurios gali būti taikomos už šiuos pažeidimus, siekiama ne tik atlyginti dėl tų pažeidimų galbūt padarytą žalą, bet ir nubausti.
- 90 Kalbant apie kriterijų, susijusių su sankcijų, kurios gali būti skirtos už šiuos pažeidimus, griežtumo laipsniu, pirmiausia reikia pažymėti, kad baudos taškai skiriami tik už tam tikro sunkumo kelių eismo taisyklių pažeidimus, taigi už tokius pažeidimus gali būti skirtos tam tikro griežtumo sankcijos. Be to, baudos taškai paprastai skiriami papildomai prie už tokį pažeidimą pritaikytos sankcijos, o taip, beje, kaip pažymėta šio sprendimo 58 punkte, yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės nuostatų atveju. Galiausiai pats minėtų taškų sumavimas sukelia teisinių padarinių, pavyzdžiui, pareigą išlaikyti egzaminą ar net draudimą vairuoti.
- 91 Šią analizę patvirtina Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencija, pagal kurią, nepaisant kelių eismo taisyklių pažeidimų „dekriminalizavimo“ kai kuriose valstybėse tendencijos, šie pažeidimai, atsižvelgiant į prevencinį ir baudžiamąjį už juos skiriamų sankcijų tikslą ir jų griežtumo laipsnį, paprastai turi būti laikomi baudžiamojo pobūdžio (šiuo klausimu žr. 1984 m. vasario 21 d. EŽTT sprendimo *Öztürk prieš Vokietiją*, CE:ECHR:1984:0221JUD 000854479, 49–53 punktus; 2007 m. birželio 29 d. Sprendimo *O’Halloran ir Francis prieš Jungtinę Karalystę*, ECHR:2007:0629JUD 001580902, 33–36 punktus ir 2016 m. spalio 4 d. Sprendimo *Rivard prieš Šveicariją*, CE:ECHR:2016:1004JUD 002156312, 23 ir 24 punktus).
- 92 Kelių eismo taisyklių pažeidimų, už kuriuos gali būti skiriami baudos taškai, kvalifikavimas kaip „nusikalstamos veikos“, kaip ji suprantama pagal BDAR 10 straipsnį, taip pat atitinka šios nuostatos tikslą. Iš tiesų asmens duomenų apie kelių eismo taisyklių pažeidimus, įskaitant už juos skirtus baudos taškus, atskleidimas visuomenei, atsižvelgiant į tai, kad tokie pažeidimai kelia pavojų kelių eismo saugumui, gali sukelti visuomenės nepritarimą ir dėl to duomenų subjektas gali būti stigmatizuojamas, be kita ko, kai iš šių taškų matyti tam tikras minėtų pažeidimų sunkumas ar dažnumas.
- 93 Remiantis tuo darytina išvada, kad kelių eismo taisyklių pažeidimai, už kuriuos gali būti skiriami baudos taškai, patenka į BDAR 10 straipsnyje nurodytą sąvoką „nusikalstamos veikos“.
- 94 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: BDAR 10 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas asmens duomenų apie transporto priemonių vairuotojams už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus tvarkymui.

Dėl antrojo klausimo

- 95 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar BDAR nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojama įstaiga, atsakinga už registrą, į kurį įtraukiami už

- kelių eismo taisyklių pažeidimus transporto priemonių vairuotojams skirti baudos taškai, įpareigojama atskleisti šiuos duomenis bet kuriam to paprašiusiam asmeniui, ir šis asmuo neturi įrodyti, kad turi konkretų interesą gauti minėtus duomenis.
- 96 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad bet koks asmens duomenų tvarkymas turi, viena vertus, atitikti BDAR 5 straipsnyje įtvirtintus duomenų tvarkymo principus ir, kita vertus, tenkinti vieną iš duomenų tvarkymo teisėtumo principų, išvardytų minėto reglamento 6 straipsnyje (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 16 d. Sprendimo *Deutsche Post*, C-496/17, EU:C:2019:26, 57 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 97 Dėl asmens duomenų tvarkymo principų pažymėtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš tiesų konkrečiai nurodo BDAR 5 straipsnio 1 dalies f punkte įtvirtintus „vientisumo“ ir „konfidencialumo“ principus. Todėl iš minėto teismo klausimų matyti, kad jis siekia bendrai nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas asmens duomenų tvarkymas gali būti laikomas teisėtu atsižvelgiant į visas minėto reglamento nuostatas ir, be kita ko, į proporcingumo principą.
- 98 Darytina išvada, kad atsakant tam teismui taip pat reikia atsižvelgti į kitus minėto reglamento 5 straipsnio 1 dalyje nustatytus principus, ypač į šios nuostatos c punkte įtvirtintą „duomenų kiekio mažinimo“ principą, pagal kurį asmens duomenys turi būti adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kokių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi, taip pat kuriuo išreiškiamas minėtas proporcingumo principas (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, 48 punktą).
- 99 Dėl principų, susijusių su tvarkymo teisėtumu, pažymėtina, kad BDAR 6 straipsnyje numatytas išsamus ir baigtinis atvejų, kai asmens duomenų tvarkymas gali būti laikomas teisėtu, sąrašas. Taigi tam, kad tvarkymas galėtų būti laikomas teisėtu, jis turi patekti į kurį nors iš minėtame 6 straipsnyje numatytų atvejų (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, 37 ir 38 punktus). Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamam asmens duomenų tvarkymui, t. y. CSDD atliekamam duomenų apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus atskleidimui visuomenei, gali būti taikomas BDAR 6 straipsnio 1 dalies e punktas, pagal kurį tvarkymas yra teisėtas, tik jeigu ir kiek tai yra „būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas“.
- 100 Be to, kadangi, kaip konstatuota šio sprendimo 94 punkte, asmens duomenys apie transporto priemonių vairuotojams už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus patenka į BDAR 10 straipsnio taikymo sritį, jų tvarkymui taikomi papildomi šioje nuostatoje numatyti apribojimai. Taigi pagal šią nuostatą šie duomenys gali būti „tvarkomi tik prižiūrint valdžios institucijai“, nebent šis tvarkymas būtų „leidžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise, kurioje nustatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės“. Be to, minėtoje nuostatoje nurodyta, kad „[b]et kuris išsamus apkaltinamųjų nuosprendžių duomenų registras tvarkomas tik prižiūrint valdžios institucijai“.
- 101 Šiuo atveju neginčijama, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamą asmens duomenų tvarkymą, t. y. duomenų apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus atskleidimą visuomenei, atlieka viešosios teisės reglamentuojama įstaiga CSDD, kuri yra duomenų valdytojas, kaip jis suprantamas pagal BDAR 4 straipsnio 7 punktą (pagal analogiją žr. 2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, 35 punktą). Tačiau taip pat neginčijama, kad, atskleidus šiuos duomenis, juos atskleisti prašę asmenys susipažįsta su jais ir konkrečiu atveju saugo juos ar

- platina. Kadangi toliau tie duomenys nebėra tvarkomi „prižiūrint“ CSDD ar kitai valdžios institucijai, nacionalinėje teisėje, pagal kurią CSDD leidžiama juos atskleisti, turi būti numatytos „tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės“.
- 102 Taigi nacionalinės teisės nuostatų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, atitiktis BDAR turi būti nagrinėjama atsižvelgiant tiek į bendrąsias teisėtumo sąlygas, be kita ko, nustatytas šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies c punkte ir 6 straipsnio 1 dalies e punkte, tiek į konkrečius apribojimus, numatytus jo 10 straipsnyje.
- 103 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad nė viena iš šių nuostatų bendrai ir absoliučiai nedraudžiama, kad valdžios institucija pagal nacionalinės teisės nuostatas būtų įgaliota ar net priversta atskleisti asmens duomenis to paprašiusiems asmenims.
- 104 Iš tiesų, nors BDAR 5 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta, kad asmens duomenys turi būti tvarkomi laikantis „duomenų kiekio mažinimo“ principo, iš šios nuostatos formuluotės aiškiai matyti, kad ja nesiekama įtvirtinti tokio bendro ir absoliutaus draudimo ir visų pirma nedraudžiama atskleisti asmens duomenis visuomenei, jei tai „būtina siekiant atlikti užduotį viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies e punktą. Tas pats pasakytina ir tuo atveju, kai atitinkamiems duomenims taikomas BDAR 10 straipsnis, jeigu teisės aktuose, kuriais leidžiamas toks duomenų atskleidimas, numatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *GC ir kt. (Nuorodų į neskelbtinus duomenis pašalinimas)*, C-136/17, EU:C:2019:773, 73 punktą).
- 105 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad pagrindinės teisės į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą nėra absoliučios ir turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų visuomeninę paskirtį ir derėti su kitomis pagrindinėmis teisėmis. Taigi apribojimai gali būti nustatyti, jeigu, remiantis Chartijos 52 straipsnio 1 dalimi, jie yra numatyti įstatyme, nekeičia pagrindinių teisių esmės ir atitinka proporcingumo principą. Remiantis pastaruoju principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus arba reikalingi kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti. Jie turi neviršyti to, kas yra griežtai būtina, ir suvaržymą nustatančiame teisės akte turi būti numatytos aiškios ir tikslios taisyklės, kuriomis būtų reglamentuojama atitinkamos priemonės apimtis ir taikymas (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Facebook Ireland ir Schrems*, C-311/18, EU:C:2020:559, 172–176 punktus).
- 106 Taigi, siekiant nustatyti, ar asmens duomenų apie baudos taškus atskleidimas visuomenei, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra būtinas siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdant viešosios valdžios funkcijas, kaip tai suprantama pagal BDAR 6 straipsnio 1 dalies e punktą, ir ar teisės nuostatose, kuriomis leidžiamas toks duomenų atskleidimas, numatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 10 straipsnį, visų pirma reikia patikrinti, ar, atsižvelgiant į dėl minėto duomenų atskleidimo atsirandančio pagrindinių teisių į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą suvaržymo stiprumą, jis yra pateisinamas ir, be kita ko, proporcingas įgyvendinant siekiamus tikslus.
- 107 Nagrinėjamu atveju Latvijos Parlamentas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateiktuose paaiškinimuose ir Latvijos vyriausybė Teisingumo Teismui pateiktuose paaiškinimuose nurodė, kad CSDD teikia asmens duomenis apie baudos taškus bet kuriam to paprašiusiam asmeniui, taip atlikdama savo užduotį, vykdomą siekiant viešojo intereso – didinti

- kelių eismo saugumą, ir šiomis aplinkybėmis, be kita ko, siekia sudaryti sąlygas identifikuoti vairuotojus, kurie sistemingai pažeidžia kelių eismo taisykles, ir daryti poveikį kelių eismo dalyvių elgesiui, juos skatinant laikytis minėtų taisyklių.
- 108 Šiuo klausimu reikia priminti, kad kelių eismo saugumo didinimas yra Sąjungos pripažintas bendrojo intereso tikslas (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Aykul*, C-260/13, EU:C:2015:257, 69 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Taigi valstybės narės gali pagrįstai kelių eismo saugumą laikyti „užduotimi, vykdoma viešojo intereso labui“, kaip ji suprantama pagal BDAR 6 straipsnio 1 dalies e punktą.
- 109 Vis dėlto siekiant, kad būtų tenkinamos pastarojoje nuostatoje įtvirtintos sąlygos, asmens duomenų apie baudos taškus, įtrauktus į CSDD tvarkomą registrą, atskleidimas turi tikrai atitikti bendrojo intereso kelių eismo saugumo didinimo tikslą ir neviršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti.
- 110 Kaip pažymėta BDAR 39 konstatuojamojoje dalyje, šis būtinumo reikalavimas nėra įvykdomas, jei nurodytas bendrojo intereso tikslas gali būti tinkamai ir taip pat veiksmingai pasiektas kitomis priemonėmis, kurios mažiau ribotų duomenų subjektų pagrindines laisves ir teises, ypač teises į privatų gyvenimą ir į asmens duomenų apsaugą, garantuojamas Chartijos 7 ir 8 straipsniuose, o nukrypti nuo tokių duomenų apsaugos principo leidžiančios nuostatos ir šio principo apribojimai negali viršyti to, kas yra griežtai būtina (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, 46 ir 47 punktus).
- 111 Kaip matyti iš valstybių narių praktikos, kiekviena iš jų yra nustačiusi daug veikimo būdų, pavyzdžiui, nubaudimą už kelių eismo taisyklių pažeidimą atgrasymo tikslu, visų pirma iš atitinkamų vairuotojų atimant teisę vairuoti transporto priemonę, o jei šis draudimas pažeidžiamas, už jį gali būti taikomos veiksmingos nuobaudos, ir nebūtina informacijos apie tokių priemonių patvirtinimą atskleisti visuomenei. Be to, iš šios praktikos matyti, kad taip pat gali būti imamasi įvairių prevencinių priemonių: nuo visuomenės informavimo kampanijų iki individualių priemonių, įpareigojančių vairuotoją dalyvauti mokymuose ir laikyti egzaminus, patvirtinimo, ir apie tokių individualių priemonių patvirtinimą nereikia pranešti visuomenei. Iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos nematyti, kad Latvijos teisės aktų leidėjas, užuot priėmęs pagrindinėje byloje nagrinėjamus teisės aktus, būtų analizavęs galimybę patvirtinti tokias priemones ar būtų teikęs joms pirmenybę.
- 112 Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 92 punkte, dėl asmens duomenų apie kelių eismo taisyklių pažeidimus, įskaitant duomenis apie už juos skirtus baudos taškus, atskleidimo visuomenei gali būti stipriai suvaržytos pagrindinės teisės į privatų gyvenimą ir į asmens duomenų apsaugą, nes šis duomenų atskleidimas gali sukelti visuomenės nepritarimą ir dėl to duomenų subjektas gali būti stigmatizuojamas.
- 113 Atsižvelgiant, viena vertus, į nagrinėjamų duomenų jautrumą ir minėto duomenų subjektų pagrindinių teisių į privatų gyvenimą bei asmens duomenų apsaugą suvaržymo stiprumą ir, kita vertus, į aplinkybę, kad, remiantis tuo, kas konstatuota šio sprendimo 111 punkte, kelių eismo saugumo didinimo tikslas gali būti tinkamai ir taip pat veiksmingai pasiektas kitomis mažiau ribojančiomis priemonėmis, negali būti laikoma, jog įrodyta, kad, norint pasiekti šį tikslą, tokia asmens duomenų apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus atskleidimo tvarka yra būtina (pagal analogiją žr. 2010 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Volker und Markus Schecke ir Eifert*, C-92/09 ir C-93/09, EU:C:2010:662, 86 punktą).

- 114 Taigi, nors galima pateisinti vairuotojų, sistemingai ir piktybiškai pažeidžiančių kelių eismo taisykles, atskyrimą nuo vairuotojų, nusižengiančių kartais, negalima konstatuoti, kad, siekiant padidinti kelių eismo saugumą, plačioji visuomenė turi identifikuoti pirmajai šių vairuotojų kategorijai priskiriamus vairuotojus arba šia informacija turi būti su ja dalijamasi, todėl net gali kilti abejonių, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami teisės aktai yra tinkami pirmajam iš šio sprendimo 107 punkte nurodytų tikslų pasiekti.
- 115 Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad CSDD teikia visuomenei ne tik duomenis apie baudos taškus, skirtus kelių eismo taisykles sistemingai ir piktybiškai pažeidinėjantiems vairuotojams, bet ir duomenis apie baudos taškus, skirtus kartais nusižengiantiems vairuotojams. Taigi, pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose numačius bendrą galimybę visuomenei susipažinti su informacija apie baudos taškus, bet kuriuo atveju šiais teisės aktais viršijama tai, kas būtina kovos su sistemingu ir piktybišku kelių eismo taisyklių pažeidinėjimu tikslui pasiekti.
- 116 Kiek tai susiję su antruoju iš pagrindinėje byloje nagrinėjamais teisės aktais siekiamų tikslų, nurodytu šio sprendimo 107 punkte, iš bylos medžiagos matyti, jog nors Latvijoje buvo galima pastebėti eismo įvykių skaičiaus mažėjimo tendenciją, nėra nieko, kuo remiantis būtų galima daryti išvadą, kad ši tendencija veikiau būtų susijusi su informacijos apie baudos taškus atskleidimu, o ne su pačios baudos taškų sistemos sukūrimu.
- 117 Šio sprendimo 113 punkte išdėstytos išvados nepaneigia aplinkybė, kad praktiškai CSDD aptariamų asmens duomenų atskleidimui taiko sąlygą, kad pareiškėjas nurodytą vairuotojo, apie kurį nori gauti informacijos, nacionalinį asmens identifikavimo numerį.
- 118 Iš tiesų, net darant prielaidą, kad, kaip nurodė Latvijos vyriausybė, gyventojų registrus tvarkančių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų atliekamam nacionalinių asmens identifikavimo numerių atskleidimui taikomi griežti reikalavimai ir jis atitinka BDAR 87 straipsnį, pagrindinėje byloje nagrinėjamais teisės aktais, kaip juos taiko CSDD, bet kuriam asmeniui, žinančiam konkretaus vairuotojo nacionalinį identifikavimo numerį, suteikiama galimybė, netaikant kitų sąlygų, gauti asmens duomenis apie tam vairuotojui skirtus baudos taškus. Dėl tokios informacijos atskleidimo tvarkos gali susidaryti situacija, kai šie duomenys pateikiami asmenims, kurie dėl su bendrojo intereso kelių eismo saugumo didinimo tikslu nesusijusių priežasčių siekia gauti informacijos apie konkrečiam asmeniui skirtus baudos taškus.
- 119 Šio sprendimo 113 punkte išdėstytos išvados nepaneigia ir aplinkybė, kad nacionalinis transporto priemonių ir jų vairuotojų registras yra oficialus dokumentas, kaip jis suprantamas pagal BDAR 86 straipsnį.
- 120 Iš tiesų, nors, kaip matyti iš šio reglamento 154 konstatuojamosios dalies, galimybė susipažinti su oficialiais dokumentais yra viešasis interesas, dėl kurio tokiuose dokumentuose esantys asmens duomenys gali būti teisėtai teikiami, ši galimybė susipažinti turi būti derinama su pagrindinėmis teisėmis į privatą gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą, kaip, beje, aiškiai reikalaujama minėtame 86 straipsnyje. Atsižvelgiant, be kita ko, į duomenų apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus jautrumą bei į duomenų subjektų pagrindinių teisių į privatą gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą suvaržymo dėl šių duomenų atskleidimo stiprumą, turi būti konstatuota, kad šios teisės yra viršesnės už viešąjį interesą turėti galimybę susipažinti su oficialiais dokumentais, be kita ko, esančiais nacionaliniame transporto priemonių ir jų vairuotojų registre.

- 121 Be to, dėl tos pačios priežasties BDAR 85 straipsnyje nurodyta teisė į informacijos laisvę negali būti aiškinama taip, kad ja pateisinamas asmens duomenų apie už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus atskleidimas bet kuriam to paprašiusiam asmeniui.
- 122 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti: BDAR nuostatos, be kita ko, jo 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalies e punktas ir 10 straipsnis, turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojama įstaiga, atsakinga už registrą, į kurį įtraukiami už kelių eismo taisyklių pažeidimus transporto priemonių vairuotojams skirti baudos taškai, įpareigojama suteikti galimybę visuomenei susipažinti su šiais duomenimis, ir asmuo, prašantis suteikti galimybę susipažinti, neprivalo įrodyti, kad turi konkretų interesą gauti minėtus duomenis.

Dėl trečiojo klausimo

- 123 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar BDAR nuostatos, be kita ko, jo 5 straipsnio 1 dalies b punktas ir 10 straipsnis, ir Direktyvos 2003/98 1 straipsnio 2 dalies cc punktas turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojamai įstaigai, atsakingai už registrą, į kurį įtraukiami už kelių eismo taisyklių pažeidimus vairuotojams skirti baudos taškai, leidžiama šiuos duomenis atskleisti ūkio subjektams siekiant juos pakartotinai naudoti.
- 124 Kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šis klausimas kilo dėl to, kad CSDD su ūkio subjektais sudaro sutartis, pagal kurias ji šiems subjektams perduoda asmens duomenis apie į transporto priemonių ir jų vairuotojų registre įtrauktus baudos taškus, be kita ko, taip, kad bet kuris asmuo, norintis sužinoti apie konkrečiam vairuotojui skirtus baudos taškus, gali gauti šiuos duomenis ne tik iš CSDD, bet ir iš šių ūkio subjektų.
- 125 Iš atsakymo į antrąjį klausimą matyti, kad BDAR nuostatos, be kita ko, jo 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalies e punktas ir 10 straipsnis, turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojama įstaiga, atsakinga už registrą, į kurį įtraukiami už kelių eismo taisyklių pažeidimus transporto priemonių vairuotojams skirti baudos taškai, įpareigojama suteikti galimybę visuomenei susipažinti su šiais duomenimis, ir asmuo, prašantis suteikti galimybę susipažinti, neprivalo įrodyti, kad turi konkretų interesą gauti minėtus duomenis.
- 126 Dėl tų pačių, kaip nurodytos atsakant į antrąjį klausimą, priežasčių minėtos nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis taip pat draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojamam subjektui leidžiama tokio pobūdžio duomenis atskleisti ūkio subjektams, kad jie galėtų juos pakartotinai panaudoti ir atskleisti visuomenei.
- 127 Galiausiai dėl Direktyvos 2003/98 1 straipsnio 2 dalies cc punkto, taip pat nurodyto trečiajame klausime, reikia konstatuoti, kad, kaip savo išvados 128 ir 129 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, ši nuostata neturi reikšmės nustatant, ar Sąjungos teisės taisyklėmis asmens duomenų apsaugos srityje draudžiamos teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje.
- 128 Iš tiesų, nepaisant to, ar duomenys apie vairuotojams už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus patenka į Direktyvos 2003/98 taikymo sritį, bet kuriuo atveju, kaip matyti, viena vertus, iš šio reglamento 154 konstatuojamosios dalies ir, kita vertus, iš šios direktyvos 21 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio 4 dalies, siejamų su BDAR 94 straipsnio 2 dalimi, šių duomenų apsaugos apimtis turi būti nustatoma remiantis BDAR, nes minėtos

direktyvos 1 straipsnio 4 dalyje iš esmės numatyta, kad ji neturi jokio poveikio asmenų apsaugos lygiui tvarkant asmens duomenis, be kita ko, pagal Sąjungos teisę, ir, konkrečiai kalbant, nepakeičia BDAR numatytų teisių ir pareigų.

- 129 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti: BDAR nuostatos, be kita ko, jo 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalies e punktą ir 10 straipsnis, turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojamai įstaigai, atsakingai už registrą, į kurią įtraukiami už kelių eismo taisyklių pažeidimus vairuotojams skirti baudos taškai, leidžiama šiuos duomenis atskleisti ūkio subjektams siekiant juos pakartotinai naudoti.

Dėl ketvirtąjo klausimo

- 130 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Sąjungos teisės viršenybės principas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybės narės Konstituciniam Teismui, gavusiam skundą dėl nacionalinės teisės nuostatų, kurios, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimą, priimtą gavus prašymą priimti prejudicinį sprendimą, yra nesuderinamos su Sąjungos teise, draudžiama remiantis teisinio saugumo principu nuspręsti, kad šių nuostatų teisiniai padariniai lieka galioti, kol bus paskelbtas galutinis jo sprendimas dėl šio konstitucinio skundo.
- 131 Kaip matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, šis klausimas buvo pateiktas dėl to, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamais nacionalinės teisės aktais daromas poveikis daugeliui teisinių santykių ir pagal Konstitucinio teismo įstatymo 32 straipsnio 3 dalį ir su ja susijusią jurisprudenciją prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vykdydamas pareigą užtikrinti teisinio saugumo principo ir atitinkamų asmenų pagrindinių teisių pusiausvyrą, gali apriboti savo sprendimų poveikį atgaline data siekiant, kad šiais sprendimais nebūtų labai pakenkta kitų asmenų teisėms.
- 132 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjungos teisės normų išaiškinimas, kurį pateikia Teisingumo Teismas, įgyvendindamas pagal SESV 267 straipsnį jam suteiktą kompetenciją, paaiškina ir patikslina šių normų prasmę ir apimtį, kaip jos turi arba turėjo būti suprantamos ir taikomos nuo įsigaliojimo momento. Todėl tik išimtiniais atvejais Teisingumo Teismui taikant bendrąjį teisinio saugumo principą, kuris yra Sąjungos teisės sistemos dalis, gali tekti apriboti visų suinteresuotųjų asmenų galimybę remtis jo išaiškinta norma, ginčijant sąžiningai nustatytus teisinius santykius. Kad būtų galima nuspręsti dėl tokio apribojimo, turi būti tenkinami du esminiai kriterijai, t. y. suinteresuotieji asmenys yra sąžiningi ir egzistuoja didelių sunkumų rizika (2007 m. kovo 6 d. Sprendimo *Meilicke*, C-292/04, EU:C:2007:132, 34 ir 35 punktai; 2015 m. sausio 22 d. Sprendimo *Balazs*, C-401/13 ir C-432/13, EU:C:2015:26, 49 ir 50 punktai ir 2015 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-276/14, EU:C:2015:635, 44 ir 45 punktai).
- 133 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją toks apribojimas gali būti leidžiamas tik pačiame sprendime, kuriame nusprendžiama dėl prašomo išaiškinimo. Iš tiesų būtinas vienas momentas sprendžiant dėl prašomo Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimo, kurį pateikia Teisingumo Teismas, padarinių laiko atžvilgiu. Principas, kad toks apribojimas gali būti nustatytas tik pačiame sprendime, kuriame nusprendžiama dėl prašomo išaiškinimo, užtikrina vienodą požiūrį į valstybes nares ir kitus teisės subjektus Sąjungos teisės atžvilgiu ir kartu tenkina iš teisinio saugumo principo išplaukiančius reikalavimus (2007 m. kovo 6 d. Sprendimo *Meilicke*,

- C-292/04, EU:C:2007:132, 36 ir 37 punktai; šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 23 d. Sprendimo *Nelson ir kt.*, C-581/10 ir C-629/10, EU:C:2012:657, 91 punktą ir 2018 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *O'Brien*, C-432/17, EU:C:2018:879, 34 punktą).
- 134 Taigi Teisingumo Teismo sprendimo, priimto dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, padariniai laiko atžvilgiu negali priklausyti nuo sprendimo, kuriuo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galutinai išsprendžia pagrindinę bylą, paskelbimo dienos ar nuo jo atlikto vertinimo dėl būtinybės išlaikyti nacionalinės teisės aktų teisinius padarinius.
- 135 Pagal Sąjungos teisės viršenybės principą iš tiesų negali būti leidžiama, kad nacionalinės teisės normos, net konstitucinio pobūdžio, pažeistų šios teisės vienodą taikymą ir veiksmingumą (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 59 punktą ir 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Pelham ir kt.*, C-476/17, EU:C:2019:624, 78 punktą). Net darant prielaidą, kad dėl imperatyvių teisinio saugumo pagrindų gali būti išimties tvarka laikinai sustabdytas tiesiogiai taikomos Sąjungos teisės normos naikinamasis poveikis, daromas jai prieštaraujantčiai nacionalinės teisės normai, tokio sustabdymo sąlygas gali nustatyti tik Teisingumo Teismas (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, 61 ir 67 punktus).
- 136 Kadangi nagrinėjamu atveju nebuvo įrodyta, kad dėl Teisingumo Teismo šiame sprendime pateikto išaiškinimo kyla didelių sunkumų rizika, nereikia apriboti jo padarinių laiko atžvilgiu, nes šio sprendimo 132 punkte nurodyti kriterijai yra kumuliaciniai.
- 137 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti: Sąjungos teisės viršenybės principas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybės narės Konstituciniam Teismui, gavusiam skundą dėl nacionalinės teisės nuostatų, kurios, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimą, priimtą gavus prašymą priimti prejudicinį sprendimą, yra nesuderinamos su Sąjungos teise, draudžiama remiantis teisinio saugumo principu nuspręsti, kad šių nuostatų teisiniai padariniai lieka galioti, kol bus paskelbtas galutinis jo sprendimas dėl šio konstitucinio skundo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 138 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 10 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas asmens duomenų apie transporto priemonių vairuotojams už kelių eismo taisyklių pažeidimus skirtus baudos taškus tvarkymui.**

- 2. Reglamento (ES) 2016/679 nuostatos, be kita ko, jo 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalies e punktas ir 10 straipsnis, turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojama įstaiga, atsakinga už registrą, į kurią įtraukiami už kelių eismo taisyklių pažeidimus transporto priemonių vairuotojams skirti baudos taškai, įpareigojama suteikti galimybę visuomenei susipažinti su šiais duomenimis, ir asmuo, prašantis suteikti galimybę susipažinti, neprivalo įrodyti, kad turi konkretų interesą gauti minėtus duomenis.**
- 3. Reglamento (ES) 2016/679 nuostatos, be kita ko, jo 5 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalies e punktas ir 10 straipsnis, turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias viešosios teisės reglamentuojamai įstaigai, atsakingai už registrą, į kurią įtraukiami už kelių eismo taisyklių pažeidimus vairuotojams skirti baudos taškai, leidžiama šiuos duomenis atskleisti ūkio subjektams siekiant juos pakartotinai naudoti.**
- 4. Sąjungos teisės viršenybės principas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybės narės Konstituciniam Teismui, gavusiam skundą dėl nacionalinės teisės nuostatų, kurios, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimą, priimtą gavus prašymą priimti prejudicinį sprendimą, yra nesuderinamos su Sąjungos teise, draudžiama remiantis teisinio saugumo principu nuspręsti, kad šių nuostatų teisiniai padariniai lieka galioti, kol bus paskelbtas galutinis jo sprendimas dėl šio konstitucinio skundo.**

Parašai.